

شعری که سید حبیب در مدح امام حسین سرود و گریه ناصرالدین شاه را درآورد

۱۹ مرداد ۱۳۹۵ ساعت ۱۱:۲۲

در تاریخ نقل می کنند که زمانی که ناصرالدین شاه به کربلا مشرف شد قبل از ورود به حرم مطهر اباعبدالله به اطرافیان می گوید تا برای او روزه خوانی خوب و کار بلد پیدا کنند تا شاه در سوگ اباعبدالله به سوگواری بپردازد. با اینحال و به رغم اینکه مداحان و روزه خوانهای زیادی می آیند و برای شاه روزه خوانی می کنند هیچکدام موفق به منقلب ساختن وی نمی شوند. اطرافیان با دیدن این حالت ترسیده و به مشورت با علمای شهر کربلا پرداختند.

جوان و تاریخ - کافه هنر

در تاریخ نقل می کنند که زمانی که ناصرالدین شاه به کربلا مشرف شد قبل از ورود به حرم مطهر اباعبدالله به اطرافیان می گوید تا برای او روزه خوانی خوب و کار بلد پیدا کنند تا شاه در سوگ اباعبدالله به سوگواری بپردازد. با اینحال و به رغم اینکه مداحان و روزه خوانهای زیادی می آیند و برای شاه روزه خوانی می کنند هیچکدام موفق به منقلب ساختن وی نمی شوند. اطرافیان با دیدن این حالت ترسیده و به مشورت با علمای شهر کربلا پرداختند. به پیشنهاد برخی از علم در نهایت بنا بر آن شد

تا روضه خوان گمنامی را به نام سید حبیب به نزد شاه قاجار بیاورند.

سید حبیب که از قضایا مطلع شده بود با قاطعیت گفت که من شاه را خواهم گریاند. به مجرد اینکه سید حبیب نزدیک شاه رسید خطاب به قبر امام حسین(علیه السلام) عرض کرد:

یا حسین تو در وسط میدان کربلا، آن وقت که یکه و تنها شدی

هی داد می زدی «هل من ناصر» حالا این ناصر آمده‌ام! حیف که دیر آمده!

شاه همین که این را شنید به اندازه ای گریه کرد که اطرافیان ترسیدند برای شاه اتفاقی بیفتد لذا از سید حبیب خواستند که ادامه ندهد. ناصر الدین شاه بعد از این صحنه که به حال عادی خود بازگشت، با سوز و گدازی وصف ناشدنی رباعی ذیل را به حضرت امام حسین(علیه السلام) عرض کرد:

گر دعوت دوست می شنودم آن روز

من گوی مراد می ربودم آن روز

آن روز که بود روز هل من ناصر

ای کاش که (ناصر) تو بودم آن روز

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۸۳۰/شعریه-سید-حبیب-مدح-حسین-امام-مدح-حبیب-سید-شعریه/>